

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/198/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214594
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5712214594.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/55/2012-81 zo dňa 13. 01. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 11C/55/2012-81 zo dňa 13. 01. 2015 z r u š u j e a
vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal vo vzťahu k žalovanému náhrady majetkovej škody vo výške 125,00 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 Eur z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, ale s omeškaním viac ako 180 dní. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Z dôvodov rozhodnutia vyplýva, že súd v súlade v ust. § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 05.12.2013 (správne dňa 13.01.2015 poznámka odvolacieho súdu) v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej. Žalobca neospravedlnil svoju neúčast', žalovaná svoju neúčast' ospravedlnila a žiadala, aby súd pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom spisového materiálu a s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Martin č. k. 17Er/4991/2010, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav: Prvostupňový súd uviedol, že zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/4991/2010 vyplýva, že žalobca ako oprávnený dňa 03.08.2010 do zápisnice spísanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým navrhol vykonanie exekúcie proti povinnému N. Q., nar. XX.XX.XXXX. na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 24.05.2010 sp. zn.: SR 03858/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.06.2010 a vykonateľnosť dňa 24.06.2010. Keďže došlo k čiastočnej úhrade dlhu, oprávnený domáhal sa vymoženía sumy 140,00 Eur istiny s príslušenstvom. Súdny exekútor následne v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie požiadal žiadosťou doručenou Okresnému súdu Martin dňa 15.10.2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Martin dňa 20.10.2010 vydal uznesenie, ktorým žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol a ktoré bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 08.11.2010.

Zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 513/2003 Z. z.“) vo svojich ustanoveniach taxatívne vymedzuje podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody pri ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci: nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

V prerokovávanej veci si žalobca uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 331,92 Eur z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu (v exekučnej veci Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/4991/2010), ktorý nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote (§ 44 ods. 2 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Vykonaným dokazovaním okresný súd mal za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci konal v zákonnej lehote. Všetky úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného a boli vykonávané v súlade s Exekučným poriadkom. Súd nemal v konaní preukázané žiadne prietahy v exekučnom konaní, teda opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, t. j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup, ako jeden z predpokladov, ako bolo konštatované v odôvodnení rozhodnutia, pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Súd postupoval podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najneskôr 5 dní pred jeho vyhlásením. Súd určil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 13.01.2015 o 12.30 hod. na ktorom aj verejne rozsudok vyhlásil. Na úradnej tabuli bolo zverejnené toto oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku dňa 12.12.2014. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, ich náhradu nepriznal, keďže tieto si nevyčísliła a z obsahu spisu jej vznik žiadnych trov nevyplýva.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolateľ poukázal na koncepciu spravodlivého súdneho konania zahŕňajúceho právo na kontradiktórne konanie, v rámci ktorého musia mať strany možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim, s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Zdôraznil, že vyjadrenie žalovanej bolo žalobcovi doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Odvolateľ tiež namietal, že pred vynesení rozhodnutia nebol oboznámený ani s listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení a nebol z strany súdu ani poučený podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. V danej veci podľa žalobcu nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom - listinami založenými v exekučnom spise, mal súd umožniť žalobcovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým aj právnym otázkam nastoleným samotným súdom. Pokiaľ vnútroštátny súd dospel (podľa odvolateľa na základe dokazovania, ktorého obsah, rozsah si bez akéhokoľvek dôvodu určil sám) k záveru, že existuje okolnosť brániaca vydať pre žalobcu pozitívne rozhodnutie, musí vo všeobecnosti o tom informovať účastníkov konania v spore a umožniť im, aby sa k tomu vyjadrili. Upozornil, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Zároveň žalobca poukázal na svoje podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Uvedené rozhodnutie krajského súdu bolo podľa odvolateľa vydané v rozpore s ustálenou judikatúrou v iných krajských súdoch v skutkovo a právne totožných veciach. Zároveň je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR, Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanie práva na nestranný súd. Žalobca zdôraznil, že podal ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jeho práva na nestranný sú, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu.

Žalobca zotrval na tvrdení, že zákonom stanovená lehota na vydanie poverenia v predmetnom exekučnom konaní nebola exekučným súdom dodržaná, čo potvrdzuje aj odôvodnenie napadnutého rozsudku. V dôsledku toho bol v súdnej veci preukázaný žalobcom tvrdý nesprávny úradný postup, spočívajúci vo viacerých skutočnostiach, a nielen jednej z nich. Konajúci súd sa mal preto vysporiadať pri rozhodovaní vo veci so všetkými vytyčnými zložkami nesprávneho úradného postupu. Keďže v napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, spôsobuje to jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov.

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 a 2 písm. b) O.s.p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto skúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom na hmotné právo, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj jeho dôvodmi. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvavej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 O.s.p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ktoré však nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom na to, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa krajský súd zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z toho hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolacia námietka žalobcu, že v prejednávanej veci nebolo možné rozhodnúť rozsudkom bez nariadenia pojednávania, je dôvodná. Okresný súd tým, že rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Na takúto vadu je odvolací súd povinný prihliadať aj z úradnej povinnosti.

Postupom okresného súdu, ktorý v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci nenariadil pojednávanie, došlo tak k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých by bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní, na ktorom je účastníkovi umožnené predkladať návrhy, navrhovať a predkladať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, k tvrdeniu protistrany, právo záverečnej reči a podobne. Uplatnenie týchto konkrétnych práv bolo žalobcovi odňaté vadným postupom okresného súdu, keď vo veci samej nenariadil pojednávanie.

Ustanovenie § 115a ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania v drobných sporoch.

Odvolací súd nespochybnuje, že v súdnej veci, vzhľadom na predmet konania, nepresahujúci sumu 1.000,00 Eur je drobným sporom v zmysle ust. § 200ea O.s.p..

Nie vždy však rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania prichádza do úvahy. Ustanovenie § 115a ods. 2 O.s.p. bolo zaradené do Občianskeho súdneho poriadku v súvislosti so snahou zrýchliť a zefektívniť konanie, keď bola súdu daná možnosť (nie povinnosť) rozhodovať v drobných sporoch aj bez nariadenia pojednávania a zároveň nemusia byť naplnené predpoklady pre rozhodnutie súdu bez pojednávania uvedené v ust. § 115a ods. 1 O.s.p..

Základom pre rozhodnutie súdu v takomto prípade sú zhodné (nespochybnené) listinné dôkazy predložené účastníkmi konania. V prípade akýchkoľvek pochybností rozsudok bez nariadenia pojednávania nie je možné vydať. Vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie v zmysle ust. § 120 a nasl. O.s.p.. Súd sa len oboznámi s listinami a ak z nich vyplynie tvrdený skutkový stav a právne posúdenie, môže ich vziať za základ svojho rozhodnutia vo veci samej.

Skutkový stav môže súd ustáliť len z predložených listinných dôkazov a je vylúčené, aby rozhodnutie bolo založené na listine, resp. inom dôkaze, ktorý účastníci nepredložili.

Okresný súd však v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s exekučným spisom Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/4991/2010 a zo zistení vyplývajúcich z tohto súdneho spisu vychádzal aj pri prijatí konečného rozhodnutia vo veci samej.

Pokiaľ okresný súd v prejednávanej veci nenariadil pojednávanie, nemohol vykonať (a z obsahu zápisnice o súdnom pojednávaní aj vyplýva, že nevykonan) dokazovanie prečítaním listinného dôkazu - pripojeného exekučného spisu, ktoré možno vykonať iba podľa zásad uvedených v ust. § 120 a nasl. O.s.p. na pojednávaní a následne nemohol vychádzať z obsahu exekučného spisu, ktorý nebol súčasťou listín predložených žalobcom spolu s podaním žaloby a takýto dôkaz nebol ani obsahom podaní žalovanej.

V dôsledku toho skutkové zistenia, z ktorých prvostupňový súd vychádzal pri rozhodnutí vo veci samej, boli získané postupom, ktorý nebol v súlade s Občianskym súdnym poriadkom.

Okresný súd tak konanie zaťažil vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a takýmto postupom okresného súdu bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd už nezaoberal ďalšími odvolacími námietkami žalobcu uvedenými v jeho opravnom prostriedku.

V dôsledku toho odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a § 221 ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie.

V ďalšom konaní okresný súd vo veci vytýči termín pojednávania, na ktorý riadne predvolá obidvoch účastníkov a vykoná dokazovanie v súlade s ust. § 120 a nasl. O.s.p. a po vykonanom dokazovaní vydá meritorne rozhodnutie vo veci samej.

V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvého stupňa opätovne rozhodne o trovách prvostupňového konania v súlade s ust. § 224 ods. 3 O.s.p., rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.